

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 17.10.2007
KOM(2007) 605 slutlig

2007/0224 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om skydd av känslig marina ekosystem mot de negativa verkningarna av fiske med
bottenredskap på öppet hav**

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2007) 1315}
{SEK(2007) 1317}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

Den föreslagna rådsförordningen genomför de rekommendationer som utfärdats av Förenta nationernas nationalförsamling (resolution 61/105 av den 8 december 2006) rörande åtgärder för att bekämpa destruktiva fiskemetoder på öppet hav som hotar känsliga ekosystem. Förslaget gäller EU-fartyg som fiskar på öppet hav i områden som inte regleras av en regional fiskeriorganisation och därför måste regleras unilateralt av flaggstaten.

- **Allmän bakgrund**

Vissa marina ekosystem som undervattensberg, kallvattenkoraller och hydrotermiska skorstenar hotas av fiskemetoder som kan skada livsmiljöernas fysiska integritet. Det är dokumenterat att bottenredskap som används i områden där dessa ekosystem finns förstör havskoraller och svampdjur, och samtidigt de sammansatta ekosystem som dessa hyser och underhåller. Den här typen av livsmiljöer är ännu inte fullt utforskade och beskrivna, men det finns ett ymnigt vetenskapligt stöd för deras höga värde som så kallade hotspots, dvs. områden med hög koncentration av biologisk mångfald.

FN:s generalförsamling har sedan 2004 diskuterat de problem som förorsakas av de destruktiva fiskemetoder som används på öppet hav. Detta har därför blivit en känslig fråga inom den internationella fiskeriförvaltningen. Frågan är särskilt känslig i de havsområden där det inte inrättats någon regional fiskeriorganisation som reglerar fisket och fiskets inverkan på miljön. EU har deltagit mycket aktivt i debatten, och bidrog kraftigt till utformningen av det rekommendationspaket som legat till grund för det samförstånd som generalförsamlingen slutligen nådde.

FN-debatten präglades av det förslag som vissa FN-medlemmar lade fram om att utfärda ett allmänt moratorium mot bottentrålning på öppet hav, medan andra länder inledningsvis var motvilliga till alla former av kollektiva åtgärder på global nivå. EU förespråkade framgångsrikt ett alternativt förslag baserat på sträng reglering av bottentrålning, som bör ligga till grund för alla åtgärder för bevarande och förvaltning som antas av de regionala fiskeriorganisationerna samt för den disciplin som flaggstaterna är skyldiga att tillämpa avseende sina fartyg när dessa bedriver fiske i havsområden som inte regleras av en regional fiskeriorganisation. Denna strategi grundar sig på kravet att alltid göra miljökonsekvensbedömning innan fiskeverksamhet kan tillåtas, kompletterat med skyddsåtgärder, ökade ansträngningar att identifiera och beskriva känsliga marina ekosystem via vetenskaplig forskning och undersökningar, samt fortsatta områdesbaserade åtgärder och stängningar för att skydda dessa ekosystem.

EU står för en omfattande närvaro av bottentrålare i områden där det inte inrättats någon regional fiskeriorganisation som reglerar fisket, särskilt i sydvästra Atlanten. EU måste svara på generalförsamlingens uppmaningar genom att anta förordningar som hindrar bottenfisket från att förstöra känsliga marina ekosystem i dessa områden.

Genom resolution 61/105 uppmanas staterna att anta åtgärder i linje med dem som föreskrivs i detta förslag senast i december 2008. Under 2009 kommer generalförsamlingen att granska den respons den fått på sina uppmaningar, i syfte att utarbeta vidare rekommendationer.

- **Gällande bestämmelser**

Gemenskapen har antagit åtgärder för att skydda djuphavsekosystemen i EU:s vatten, har lagt fram förslag i samma syfte i relevanta regionala fiskeriorganisationer (NEAFC och NAFO för norra Atlanten, SEAFO för sydöstra Atlanten, CCAMLR för Antarktis, GFCM för Medelhavet) och har införlivat dessa åtgärder med gemenskapslagstiftningen. Det föreliggande förslaget kompletterar EU-åtgärdens täckning genom att den riktas mot verksamhet utanför EU:s vatten inom områden som inte omfattas av en regional fiskeriorganisation.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Förslaget innehåller bestämmelser som kan hindra eller undanröja den negativa inverkan av vissa fiskemetoder på miljön, och integrerar på så sätt unionens miljöpolitik och gemensamma fiskeripolitik.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Under hela den tvååriga process då frågan diskuterades inom ramen för Förenta nationerna har man tagit emot synpunkter från aktörer och samhällsföreträdare. Kommissionen har bland annat offentliggjort sin rapport till FN:s generalsekreterare från april 2006, och i september 2006 offentliggjorde den ett arbetsdokument från kommissionen rörande EU:s ståndpunkt i generalförsamlingen. Aktörerna gav kommissionen synpunkter på båda dokumenten, vilka också godkändes av medlemsstaterna innan de lades fram och offentliggjordes.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

Svaren gav huvudsakligen uttryck för två rakt motsatta åsikter: De icke-statliga miljöorganisationerna ställde sig bakom EU och stödde ett absolut förbud mot bottentrålning på öppet hav som enda åtgärd för att effektivt bevara känsliga ekosystem till havs. Fiskesektorn å sin sida motsatte sig ett absolut förbud.

Kommissionen föreslog en förhandlingsståndpunkt med sikte på en välavvägd lösning i syfte att även uppnå internationellt samförstånd. Kommissionen delar de icke-statliga organisationernas åsikt när det gäller hotets allvar och behovet av beslutsamma åtgärder, men håller med fiskesektorn om att strängare regler kan vara mer effektiva än ett förbud mot fiske på öppet hav, särskilt som ett sådant förbud inte skulle bli föremål för samförstånd i Förenta nationerna. I så fall skulle det inte gå att garantera lika spelregler på internationellt vatten, eftersom vissa flaggstater skulle iaktta förbudet och andra inte. Det paket som generalförsamlingen antog på samförståndsbasis ger i stället tydliga riktlinjer för alla stater och regionala fiskeriorganisationer för hur bottenfisket bör regleras. Genom paketet införs en bedömning av potentiella miljökonsekvenser grundad på en försiktighetsstrategi. Bedömningen blir sedan avgörande för om verksamhet bör tillåtas eller inte. Dessa rekommendationer utgör inte bara en grund för beslutsamma åtgärder på öppet hav, men även i de regionala fiskeriorganisationerna och till och med på områden inom nationell jurisdiktion, och bör därför kunna medföra stora miljövinster på alla områden.

- **Extern experthjälp**

Berörda fackområden/sakkunskaper

Djuphavsekologi, fiskeriuppgifter.

Metoder

Arbetet grundas på följande: Offentliggjord vetenskaplig litteratur om havens ekosystem – särskilt kallvattenkoraller – samt om de effekter som fiske och annan mänsklig verksamhet har på dessa ekosystem. Det arbete i ämnet som för närvarande pågår inom ramen för Internationella havsforskningsrådet. Interna studier av flottaktiviteten i de områden på öppet hav som inte regleras av en regional fiskeriorganisation. Forskningsprojekt inom sjätte ramprogrammet (särskilt HERMES, där det ingår särskilda tekniska möten med experter som arbetar inom projektet).

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Publikationer från ICES, HERMES, UNEP.

Sammanfattning av inhämtade och använda rekommendationer

Potentiellt allvarliga risker med oåterkalleliga konsekvenser har nämnts. Det råder en bred enighet om att sådana risker finns.

Om känsliga marina ekosystem som korallrev, kallvattenkoraller, undervattensberg, hydrometriska skorstenar och svampdjur ska kunna skyddas mot bottenredskapens verkningar, måste sådana redskap begränsas eller förbjudas i områden som hyser denna typ av ekosystem. Även om verkningarna varierar från ett redskap till ett annat är dessa ekosystem extremt ömtåliga och bör skyddas genom områdesstängningar. Ytterligare forskning för full dokumentering av fiskets verkningar rekommenderades dock, även om det bör vidtas omedelbara åtgärder av försiktighetsskäl.

Offentliggörande av experternas rekommendationer

Kommissionens arbetsdokument som offentliggjordes av kommissionen i september 2006 innehöll slutsatserna från kommissionens analys som grundade sig på de rekommendationer och synpunkter som mottagits.

• **Konsekvensanalys**

Alternativ 1: Inga särskilda åtgärder för att genomföra resolution 61/105, eftersom det inte är en bindande akt. Detta alternativ innebär dock inte att EU inte kommer att ta hänsyn till rekommendationerna. De kommer att ligga till grund för EU:s ståndpunkt inom ramen för det internationella fiskesamarbetet. När det gäller EU-fartyg som är verksamma i områden som inte regleras av en regional fiskeriorganisation, blir det upp till varje medlemsstat att ta sitt ansvar i denna fråga. Alternativet bedömdes få negativa konsekvenser för EU:s trovärdighet internationellt samt för dess förmåga att gå i spetsen för att stärka den internationella fiskeriförvaltningen. Det innebär också att EU överger sitt ansvar inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Alternativ 2: Att gå längre än generalförsamlingens rekommendationer och genomföra ett unilateralt förbud för EU:s fartyg. Detta alternativ bedömdes få betydande negativa ekonomiska och sociala effekter för EU-flottorna. Det bedömdes emellertid också ge uttryck för EU:s starka engagemang för att skydda känsliga marina ekosystem. Om andra flaggstater fortsätter att tillåta fiske skulle det dock bli svårt att uppnå resultat, och det skulle därmed också vara svårt att rättfärdiga restriktionerna för EU-flottan.

Alternativ 3: En tydlig politisk hållning och en sträng lagstiftning för att genomföra generalförsamlingens rekommendationer. Detta alternativ innebär särskilda åtgärder för att genomföra resolutionen, genom antagande av a) ett policydokument som ålägger kommissionen och EU att tillämpa en tydlig strategi i internationella forum, att ange målsättningar och åtgärder samt b) en förordning för genomförande av de åtgärder som generalförsamlingen rekommenderat avseende de EU-fartyg som är verksamma i områden som inte omfattas av en regional fiskeriorganisation, dvs. den föreliggande förordningen. Alternativet bedöms synliggöra EU:s åtagande att uppnå målet samt stärka EU:s trovärdighet och förmåga att behålla ledningen på det internationella planet. Det kommer att få konsekvenser för de nationella myndigheter som har ansvaret för att genomföra bestämmelserna, särskilt den inledande konsekvensbedömningen, men det innebär också att fiskeverksamheten kan fortsätta förutsatt att den är miljömässigt hållbar. Systemet är därmed utrustat för att kunna garantera att känsliga marina ekosystem skyddas.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Förslaget innebär att det för fiske med bottenredskap i områden som inte regleras av en regional fiskeriorganisation härnäst krävs ett fisketillstånd i enlighet med förordning (EG) nr 1627/94. Fisketillstånd får utfärdas på villkor att medlemsstatens utfärdande myndighet gör en bedömning av fiskets potentiella inverkan på känsliga marina ekosystem och sedan fastställer att det inte finns någon risk för betydande negativa effekter. Bedömningen baseras på de fiskeplaner som lämnas in av aktörerna och på den utfärdande myndighetens granskning av planerna mot bakgrund av tillgängliga vetenskapliga uppgifter och utlåtanden om förekomst (eller sannolik förekomst) av de aktuella ekosystemen i det område som avses. Syftet är att kontrollera att ingen verksamhet planeras där det finns marina ekosystem.

För att tillståndet sedan ska vara giltigt måste fisket ske enligt fiskeplanerna. Det måste finnas medel att övervaka efterlevnaden (bl.a. sträng fartygsövervakning via satellit och observatörer ombord) och fastställas rättsliga påföljder vid överträdelse (vilka även inkluderar den gemensamma fiskeripolitikens ordning för "allvarliga överträdelser"). Förslaget omfattar också en skyldighet att lämna områden där känsliga ekosystem påträffas, och det fastställs en försiktighetsgräns för det djup på vilket bottenredskap får användas (högst 1 000 m). På så sätt garanteras ett skyddat område på ett visst djup i alla fiskeområden. Slutligen föreskrivs rapporteringsskyldigheter från medlemsstaternas sida och en bestämmelse om översyn två år efter ikraftträdandet.

- **Rättslig grund**

Artikel 37 i EG-fördraget

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Förslaget vilar på en etablerad ordning, dvs. den som föreskrivs i förordning (EG) nr 1627/94, enligt vilken medlemsstaterna har ansvar för utfärdande av ett särskilt fisketillstånd samt är skyldiga att garantera att ordningen omfattas av insyn och tillämpas konsekvent i hela gemenskapen. Det införs ingen ny tillståndsordning, utan tillståndet får i stället borge för efterlevnaden av de krav som gäller för hur fisket bör skötas för att inte förstöra känsliga marina ekosystem.

Den gemensamma fiskeripolitiken ålägger för närvarande inte medlemsstaterna att göra en miljökonsekvensbedömning innan de utfärdar ett enskilt tillstånd att bedriva fiskeverksamhet. Att hörsamma generalförsamlingens uppmaning och införa detta system kommer därför att medföra ökad arbetsbelastning för myndigheterna, även om det fiske som berörs är relativt begränsat. I förslaget anges dock de bedömningskriterier som medlemsstaterna ska använda (framför allt vetenskapliga utlåtanden), och någon omarbetning av den nuvarande tillståndsordningen bör inte bli aktuellt. Följden blir helt enkelt ett tillståndsförfarande med mer dokumentation. Detta är de minimikrav som systemet måste införliva för att effektivt leva upp till den strategi som generalförsamlingen enats om.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: Förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Den gemensamma fiskeripolitiken är ett område där gemenskapen har exklusiv behörighet. De bestämmelser som antas på gemenskapsnivå bör vara enhetliga och bindande i syfte att undvika att medlemsstaterna tillämpar olika normer. Det är därför berättigat att låta åtgärderna ingå i ett förslag till förordning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Översyn/ändring/tidsbegränsning**

Förslaget innehåller en bestämmelse om översyn.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om skydd av känslig marina ekosystem mot de negativa verkningarna av fiske med bottenredskap på öppet hav

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande², och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen är avtalsslutande part i Förenta nationernas havsrättskonvention och i avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd. I dessa internationella instrument föreskrivs att de enskilda staterna är skyldiga att samarbeta för att bevara de levande resurserna till havs, och att samarbetet ska bedrivas direkt mellan stater eller via lämpliga regionala och underregionala organisationer och överenskommelser för fiskeriförvaltning.
- (2) Att det saknas regional fiskeriorganisation eller överenskommelse löser inte de enskilda staterna från deras skyldighet enligt havsrättskonventionen att avseende sina medborgare anta sådana åtgärder som kan vara nödvändiga för att bevara de levande resurserna till havs, inklusive för att skydda känsliga marina ekosystem mot skadlig påverkan från fiskeverksamheten.
- (3) I artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken³ föreskrivs att gemenskapen ska tillämpa försiktighetsmetoden genom att vidta åtgärder för att minimera fiskeverksamhetens påverkan på de marina ekosystemen. Enligt artikel 7 i samma förordning får kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödåtgärder om det finns tecken på ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller det marina ekosystemet på grund av fiskeverksamhet, och detta kräver omedelbara åtgärder.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

- (4) Gemenskapen är fast besluten att kämpa för bevarandet av marina ekosystem som t.ex. korallrev, undervattensberg, kallvattenkoraller, hydrotermiska skorstenar och svampkolonier. Det finns rikliga vetenskapliga uppgifter som visar att dessa ekosystem hotas av det fiske som sker med hjälp av bottenredskap. Gemenskapen har redan antagit åtgärder för att förbjuda bottenfiske i de områden i gemenskapens vatten där det finns sådana ekosystem. Den har också medverkat till antagandet av liknande åtgärder i djuphavsområden, inom ramen för alla existerande regionala fiskeriorganisationer som har behörighet att reglera fisket med bottenredskap. Den har också aktivt bidragit till att etablera nya organisationer eller överenskommelser med målet att alla världens hav så småningom ska täckas av lämpliga regionala system för bevarande och fiskeriförvaltning. För vissa djuphavsområden har det emellertid visat sig vara mycket svårt att inrätta ett sådant organ.
- (5) Med resolution 61/105 som antogs av Förenta nationernas generalförsamling den 8 december 2006⁴ enas det internationella samfundet om att det krävs omedelbara åtgärder för att skydda känsliga marina ekosystem mot de destruktiva följderna av fiske med bottenredskap, antingen genom sträng reglering av sådan verksamhet inom ramen för regionala fiskeriorganisationer eller överenskommelser, eller genom att enskilda stater antar stränga regler för fartyg under deras flagg som bedriver verksamhet i områden som inte styrs av någon sådan organisation eller överenskommelse. Generalförsamlingen har utfärdat riktlinjer för vilken typ av åtgärder som bör antas.
- (6) Gemenskapen har en stor flotta som bedriver bottenfiske i områden som inte regleras av en regional fiskeriorganisation eller överenskommelse för fiskeriförvaltning, och där en sådan organisation eller överenskommelse sannolikt inte kommer att förverkligas inom den närmaste tiden. Samtidigt med de fortsatta ansträngningarna för att åtgärda de geografiska luckorna i systemet för internationell fiskeriförvaltning, måste gemenskapen uppfylla sina åtaganden enligt havsrättskonventionen avseende bevarandet av de marina levande tillgångarna i dessa områden och måste därför anta lämpliga bestämmelser för dessa flottor. Detta måste ske i enlighet med generalförsamlingens riktlinjer i resolution 61/105.
- (7) Ett viktigt inslag i generalförsamlingens rekommendationer är åtgärder för att, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga uppgifter, bedöma om en viss enskild fiskeverksamhet kommer att få betydande negativa effekter för känsliga marina ekosystem, samt för att säkerställa att denna verksamhet, om den bedöms få betydande negativa effekter, styrs på ett sätt som hindrar detta eller inte tillåts fortsätta⁵.

⁴ Generalförsamlingens resolution 61/105 Hållbart fiske, bland annat tack vare 1995 års avtal om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd, och anknytande rättsakter.

⁵ Resolution 61/105, § 83.a.

- (8) Genomförandet av den rekommendationen innebär att de berörda fiskefartygen tillåts fiska om de har ett särskilt fisketillstånd utfärdat i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd⁶ och kommissionens förordning (EG) nr 2943/95 av den 20 december 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1627/94⁷. Utfärdandet av tillstånden och tillståndens giltighet måste omfattas av vissa villkor som säkerställer att den godkända fiskeverksamhetens verkningar har bedömts på lämpligt sätt och att fiskeverksamheten kommer att bedrivas i överensstämmelse med denna bedömning.
- (9) Genomförandet av generalförsamlingens rekommendationer kräver också lämpliga övervakningsåtgärder för att garantera efterlevnaden av de villkor enligt vilka tillstånden utfärdas. I dessa ingår observatörer ombord samt särskilda bestämmelser för hur de satellitbaserade fartygsövervakningssystemen ska hanteras i en situation där systemet av tekniska eller andra skäl upphör att fungera, som går utöver de bestämmelser som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2244/2003 av den 18 december 2003 om närmare föreskrifter för det satellitbaserade övervakningssystemet för fartyg⁸.
- (10) Arbetet med att identifiera känsliga marina ekosystem i områden som inte styrs av en regional fiskeriorganisation är för närvarande under utveckling, och de vetenskapliga uppgifterna i ämnet är relativt begränsande. En begränsning av det djup på vilket bottenredskap får användas ger en försiktighetsgräns i vattenpelaren under vilken djuphavskoraller och svampdjur skyddas. Ett djup på 1 000 m är ett rimligt val eftersom det erbjuder en lämplig grad av skydd samtidigt som det går att förena med fortsatt bottenfiske efter demersala arter som i allmänhet påträffas på grundare djup, såsom kummel och bläckfisk. Denna begränsning är också förenlig med den progressiva utvecklingen, enligt denna förordning, av områdesbaserade åtgärder för att i full utsträckning skydda platser som hyser känsliga ekosystem eller där sådana ekosystem sannolikt kan påträffas.
- (11) Överträdelser av särskilda villkor som t.ex. de som rör begränsning av fiskedjup, drift av fartygsövervakningssystem och förflyttning av fiskeplats vid oförutsett påträffande av känsliga marina ekosystem, kan leda till oåterkalleliga skador på dessa ekosystem och bör därför tas upp i förteckningen över allvarliga överträdelser i rådets förordning (EG) nr 1447/1999 av den 24 juni 1999 om att upprätta en förteckning över sådana beteenden som utgör allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser⁹.
- (12) Genom rådets förordning (EG) nr 2347/2002 om särskilda tillträdeskrav och därmed förbundna villkor vid fiske efter djuphavsbestånd¹⁰ har gemenskapen upprättat ett särskilt förvaltningssystem för djuphavsbestånd. Kraven enligt förordning (EG) nr 2347/2002 bör också gälla för fiskefartyg från gemenskapen som inriktar sig på djuphavsbestånd i områden där inga internationella förvaltningsåtgärder är i kraft.

⁶ EGT L 171, 6.7.1994, s. 7.

⁷ EGT L 308, 21.12.1995, s. 15.

⁸ EUT L 333, 20.12.2003, s. 17.

⁹ EGT L 167, 2.7.1999, s. 5.

¹⁰ EGT L 351, 28.12.2002, s. 6.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på fiskefartyg från gemenskapen som fiskar med bottenredskap på öppet hav.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på fiskefartyg från gemenskapen vars fiskeverksamhet sker inom följande områden:
 - (a) Områden som styrs av en regional fiskeriorganisation som har behörighet att reglera sådan fiskeverksamhet.
 - (b) Områden för vilka en process för inrättande av en regional fiskeriorganisation pågår, och där deltagarna i en sådan process har samtyckt till interimåtgärder för att skydda känsliga marina ekosystem mot de destruktiva följderna av fiske med bottenredskap.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- (a) *marina ekosystem*: dynamiska komplex av växt-, djur- och mikroorganismssamhällen och deras icke-levande miljö, som interagerar som en funktionell enhet,
- (b) *känsliga marina ekosystem*: marina ekosystem vars särskilda struktur och funktion, med stöd av bästa tillgängliga vetenskapliga uppgifter samt försiktighetsprincipen, sannolikt kommer att skadas av den stress som följer av fysisk kontakt med bottenredskap under fiskeinsatser, däribland korallrev, undervattensberg, hydrotermiska skorstenar, kallvattenkoraller och svampkolonier,
- (c) *bottenredskap*: bottentrålar, skrapredskap, bottengarn, förankrade backor/långrevar, tinor/mjårdar och fällor.

Artikel 3

Särskilt fisketillstånd

1. För att bedriva sådant fiske som avses i artikel 1.1 måste gemenskapens fiskefartyg ha ett särskilt fisketillstånd.

2. Det särskilda fisketillståndet ska utfärdas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1627/94¹¹ och omfattas av de villkor som fastställs i denna förordning.

Artikel 4

Villkor för utfärdande

1. Ansökningar om ett särskilt fisketillstånd enligt artikel 3.1 ska åtföljas av en detaljerad fiskeplan där särskilt följande anges:
 - (a) Den plats till vilken fiskeverksamheten planeras förläggas.
 - (b) De arter som fisket avser.
 - (c) Det djup på vilket fiskeredskapen kommer att användas.
 - (d) Havsbottens batymetriska profil i det avsedda fiskeområdet.
2. De behöriga myndigheterna ska utfärda ett särskilt fisketillstånd efter att ha gjort en bedömning av de potentiella verkningarna av fartygens fiskeverksamhet och dragit slutsatsen att denna verksamhet sannolikt inte kommer att få betydande negativa konsekvenser för känsliga marina ekosystem.
3. För genomförandet av den bedömning som avses i punkt 2 ska de behöriga myndigheterna använda bästa tillgängliga vetenskapliga information om de platser som hyser känsliga marina ekosystem i de områden där de berörda fiskefartygen avser att bedriva verksamhet. Den vetenskapliga informationen, om sådan finns, ska omfatta sådana vetenskapliga uppgifter som kan ligga till grund för en uppskattning av sannolikheten för att sådana ekosystem påträffas.
4. De behöriga myndigheterna ska tillämpa försiktighetskriterier vid bedömningen enligt punkt 2. Om det råder tvivel om huruvida de negativa verkningarna är betydande eller inte, ska de anse att de negativa verkningar som framgår av det vetenskapliga utlåtandet sannolikt är betydande.
5. Om bedömningen leder till slutsatsen att verksamhet i enlighet med den inlämnade fiskeplanen kan få betydande negativa verkningar för känsliga marina ekosystem, ska de behöriga myndigheterna specificera de bedömda riskerna och ge de sökande möjlighet att ändra fiskeplanen så att riskerna kan undvikas. Om ingen sådan ändring görs, ska de behöriga myndigheterna inte utfärda det särskilda fisketillstånd som ansökan gäller.

¹¹ EGT L 171, 6.7.1994, s. 7.

Artikel 5

Villkor för giltighet

1. Det särskilda fisketillståndet enligt artikel 3.1 ska vara giltigt under hela genomförandet av den fiskeplan som lämnats in enligt artikel 4.1, på villkor att fiskeverksamheten aldrig avviker från planen.
2. Om omständigheter som den person som ansvarar för fartygets verksamhet inte kan styra kräver att de inlämnade planernas ändras, ska samma person omedelbart informera de behöriga myndigheterna om detta, och ange vilka ändringar av den ursprungliga planen som planeras. De behöriga myndigheterna ska granska ändringarna och endast bekräfta tillståndets giltighet om de inte innebär att fiskeverksamheten förflyttas till områden där känsliga marina ekosystem påträffas eller sannolikt påträffas.

Artikel 6

Djupbegränsningar

Det är förbjudet att använda bottenredskap på djup som överstiger 1 000 m.

Artikel 7

Oförutsett påträffande av känsliga marina ekosystem

1. Om ett fiskefartyg påträffar känsliga marina ekosystem under fiskeinsatsen, ska det omedelbart upphöra med fisket eller avstå från att börja fiska på den berörda platsen. Det ska återta fisket först när det har nått en alternativ plats på minst 5 sjömil från platsen för påträffandet inom det område som avses i fartygets fiskeplan enligt artikel 4.1.
2. Om det sker ett nytt påträffande på den alternativa fiskeplatsen enligt punkt 1 ska fartyget fortsätta att flytta sig i enlighet med bestämmelserna i samma punkt, till dess att det når en plats där det inte finns några känsliga marina ekosystem.
3. Fiskefartyget ska omedelbart rapportera alla påträffanden till de behöriga myndigheterna och lämna exakta uppgifter om påträffandets art, tid och plats för påträffandet samt övriga relevanta omständigheter kring påträffandet.

Artikel 8

Stängda områden

1. Medlemsstaterna ska kartlägga de områden som ska vara stängda för fiske, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga information om förekomst eller sannolik förekomst av känsliga marina ekosystem i det område där deras fiskefartyg är verksamma. Medlemsstaterna ska införa dessa stängningar med omedelbar verkan för fartygen och rapportera till kommissionen i enlighet med artikel 13.
2. Om inte annat följer av artikel 7 i rådets förordning 2371/2002, ska kommissionen granska uppgifterna och när så är lämpligt lägga fram förslag för rådet om åtgärder för att skydda dessa områden. Kommissionen ska också när så är lämpligt överväga att anta sådana åtgärder på eget initiativ.

Artikel 9

Satellitbaserat kontrollsystem för fartyg

1. Trots artikel 11.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2244/2003, ska fartygets befälhavare för den händelse det satellitbaserade kontrollsystemet av tekniska eller andra skäl upphör att fungera rapportera fartygets geografiska läge till flaggmedlemsstaten varannan timme.
2. Efter återkomsten från fiskeresan får fartyget inte på nytt lämna hamn förrän de behöriga myndigheterna bedömer att det satellitbaserade kontrollsystemet fungerar tillfredsställande.

Artikel 10

Allvarliga överträdelser

1. Om fiskeplanen enligt artikel 4.1 under andra omständigheter än de som anges i artikel 5.2 inte följs, ska det särskilda fisketillstånd som utfärdats till det berörda fartyget inte längre vara giltigt. All fiskeverksamhet från och med den tidpunkt då fartyget övergav sin fiskeplan ska betraktas som fiske utan innehav av fiskelicens i enlighet med punkt C första strecksatsen i bilagan till förordning (EG) nr 1447/1999.
2. Upprepat åsidosättande av artiklarna 6, 7 och 9 ska betraktas som sådant beteende som utgör allvarlig överträdelse av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1447/1999.

Artikel 11

Fiskefartyg som inriktar sitt fiske på djuphavsbestånd

Även gemenskapsfartyg enligt artikel 1.1 som inriktar sitt fiske på djuphavsbestånd ska omfattas av kraven i förordning (EG) nr 2347/2002 av den 16 december 2002.

Artikel 12

Observatörer

1. Varje medlemsstat ska utse vetenskapliga observatörer för de fartyg för vilka ett särskilt fisketillstånd enligt artikel 3.1 har utfärdats. Observatörerna ska observera fartygets fiskeverksamhet under hela genomförandet av fiskeplanen enligt artikel 4.1.
2. Den vetenskapliga observatören ska
 - (a) på ett oberoende sätt, i en loggbok registrera de fångstuppgifter som föreskrivs i artikel 6 i förordning (EEG) nr 2847/93¹²,
 - (b) registrera alla sådana fall av ändringar av fiskeplanen som avses i artikel 5.2,
 - (c) dokumentera samtliga fall av oförutsedda påträffanden av känsliga marina ekosystem enligt artikel 7, och bifoga den samlade information som kan vara till nytta i samband med skyddet av platsen,
 - (d) registrera de djup på vilka fiskeredskap används,
 - (e) lämna en rapport till den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter inom 20 dagar efter observationsperiodens slut; en kopia av denna rapport ska skickas till kommissionen inom 30 dagar efter mottagandet av en skriftlig begäran.
3. Den vetenskaplige observatören får inte vara något av följande:
 - (a) Släkt med fartygets befälhavare eller med något annat befäl ombord på det fiskefartyg där han eller hon är placerad.
 - (b) Anställd hos befälhavaren på det fiskefartyg där han eller hon är placerad.
 - (c) Anställd hos befälhavarens företrädare.
 - (d) Anställd hos ett företag som kontrolleras av befälhavaren eller dennes företrädare.
 - (e) Släkt med befälhavarens företrädare.

¹² EGT L 261, 20.10.1993, i dess ändrade lydelse.

Artikel 13

Uppgifter

1. För varje kalenderhalvår ska medlemsstaterna inom tre månader från och med utgången av samma kalenderhalvår sända kommissionen en rapport om följande:
 - (a) Som komplement till kraven enligt artikel 18 i förordning (EEG) nr 2847/93, uppgifter om de fångster som tagits av fiskefartyg enligt artikel 1, sammanställda på grundval av de uppgifter som registrerats i loggböcker, där fullständiga uppgifter om fiskedagar ute ur hamn och observatörernas rapporter ska ingå; fångstuppgifterna ska vara uppdelade per kvartal, per typ av fiskeredskap och per art.
 - (b) De i artikel 1.1 angivna fartygens efterlevnad av fiskeplanerna och villkoren i artiklarna 6, 7 och 8, samt de åtgärder som vidtagits för att åtgärda och bestraffa sådana fall av åsidosättande och allvarliga överträdelser som avses i artikel 10.
 - (c) Genomförandet av artikel 8.
2. Kommissionen ska utan dröjsmål sända uppgifterna i rapporten enligt artikel 1 till relevanta vetenskapliga organ.

Artikel 14

Uppföljning

Kommissionen ska senast den 30 juni 2010 överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av denna förordning.

Artikel 15

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den [...]

På rådets vägnar
Ordförande